

Сборник съдебна практика

Дело C-625/15 P

Schniga GmbH

срещу

Служба на Общността за сортовете растения (СОСР)

„Обжалване — Закрила на Общността на сортовете растения — Заявка за предоставяне на правна закрила на Общността — Сорт ябълки „Gala Schnitzer“ — Техническа проверка — Насоки, определени от Административния съвет на Службата на Общността за сортовете растения (СОСР) — Регламент (ЕО) № 1239/95 — Член 23, параграф 1 — Правомощия на председателя на СОСР — Включване на отличителен признак при приключване на техническата проверка — Устойчивост на признака в продължение на два цикъла на отглеждане“

Резюме — Решение на Съда (пети състав) от 8 юни 2017 г.

1. *Селско стопанство — Еднаква правна уредба — Закрила на сортовете растения — Техническа проверка — Право на преценка на Службата на Общността за сортовете растения — Обхват — Граници*

(член 7, параграф 1 и член 56, параграф 2 от Регламент № 2100/94 на Съвета)

2. *Селско стопанство — Еднаква правна уредба — Закрила на сортовете растения — Производство по обжалване — Жалба, която е подадена срещу решение на Службата на Общността за сортовете растения и е изпратена за разглеждане на отделението по жалбите — Право на преценка на отделението относно разглеждането на делото — Граници*

(член 72 от Регламент № 2100/94 на Съвета)

3. *Селско стопанство — Еднаква правна уредба — Закрила на сортовете растения — Техническа проверка — Правомощие на председателя на Службата на Общността за сортовете растения да включи нов признак — Условия за упражняване — Включване на нов признак след приключването на техническата проверка — Допустимост — Нарушение на принципа на правна сигурност — Липса*

(член 56, параграф 2 от Регламент № 2100/94 на Съвета; член 22, параграф 1 и член 23, параграф 1 от Регламент № 1239/95 на Комисията)

1. Задачата на Службата на Общността за сортовете растения (СОСР) се характеризира с научна и техническа сложност на условията за разглеждане на заявките за правна закрила на Общността, поради което следва да ѝ бъде признато широко право на преценка при упражняване на нейните задължения. Това широко право на преценка обхваща по-конкретно проверката на отличителния характер на сорта по смисъла на член 7, параграф 1 от Регламент № 2100/94 относно правната закрила на Общността на сортовете растения.

По този начин широкото право на преценка, с което разполага СОСР при упражняването на функциите си, не ѝ позволява да се отклони от спазването на техническите правила за провеждането на техническите проверки, без да наруши задължението си да се съобразява с принципа на добра администрация, както и задължението си да полага грижа и да бъде безпристрастна. Освен това обвързващият характер на тези правила, включително за СОСР, се потвърждава от член 56, параграф 2 от Регламент № 2100/94, който изисква техническите проверки да се провеждат в съответствие със същите правила. При това положение отделението по жалбите правилно е приело, че СОСР е предоставила правна закрила на Общността за предложения за закрила сорт въз основа на нередовна техническа проверка, тъй като тази закрила е предоставена, без СОСР да е разполагала с доказателства, че допълнителният признак за предложения за закрила сорт е бил проверен в хода на два цикъла на отглеждане в нарушение на приетите от СОСР технически протоколи.

(вж. т. 46 и 78—80)

2. Макар да е вярно, че отделението по жалбите на Службата на Общността за сортовете растения (СОСР) разполага с право на преценка относно възможността то самото да се произнесе по искане или да изпрати преписката на компетентния отдел на СОСР, все пак, когато отделението по жалбите реши да упражни правомощията на СОСР, то трябва да разгледа внимателно и безпристрастно всички релевантни обстоятелства по дадена заявка за предоставяне на правна закрила на Общността и да събере цялата необходима фактическа и правна информация за упражняване на правото ѝ на преценка. Всъщност като орган на Европейския съюз СОСР трябва да спазва принципа на добрата администрация. Освен това тя трябва да гарантира правилното развитие и ефективността на производствата, които провежда.

(вж. т. 47 и 84)

3. По силата на член 56, параграф 2 от Регламент № 2100/94 относно правната закрила на Общността на сортовете растения, на член 22, параграф 1 и на член 23, параграф 1 от Регламент № 1239/95 относно установяване на правила за прилагане на Регламент № 2100/94 относно производството пред Службата на Общността за сортовете растения (СОСР) председателят на СОСР има правомощието да включи нов признак за техническата проверка на предложения за закрила сорт. Единствено гъвкавостта, която предлага тази възможност, може да гарантира обективността на процедурата по предоставянето на закрила на Общността. Така заявката за предоставяне на правна закрила на Общността не може да бъде отхвърлена само с мотива че признакът на разглеждания сорт, който е констатиран при техническата проверка и е определящ, за да се прецени неговият отличителен характер по отношение на други сортове, не е посочен нито в попълнения от заявителя техническия въпросник, нито в релевантните насоки и протоколи. Всъщност с оглед на широкото правомощие за преценка, признато на СОСР, тя може да вземе предвид, ако счете за необходимо, късно посочени от страните факти и късно представени от тях доказателства. Подобна възможност трябва да може да ѝ бъде призната *a fortiori*, когато релевантните данни при проверката на отличителния характер на сорт са констатирани в хода на обективно провеждана процедура, каквато е иницирираната от СОСР техническа проверка, извършвана от национална служба за проверка.

Що се отнася до момента, в който председателят на СОСР може да упражни правомощието си, което черпи от член 23, параграф 1 от Регламент № 1239/95, нито разпоредбите на този регламент, нито тези на Регламент № 2100/94 са пречка пред включването на нов признак след приключването на техническата проверка, при положение че такъв признак е констатиран по повод на тази проверка. В това отношение фактът, че посоченият председател включва нов признак, наличието на който е констатирано едва при техническата проверка на сорта, не може сам по себе си да представлява нарушение на принципа на правна сигурност по отношение на

третите лица, чийто защитен сорт е приет като референтен с оглед на тази проверка. Всъщност този факт не може да породи очаквания относно обхвата на посочената проверка и естеството на разглежданите отличителни признаци.

(вж. т. 52, 55—57, 61 и 66)